

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស)

នាយកដ្ឋានសុខភាពផ្លូវចិត្ត

សេចក្តីថ្លែងការណ៍បេសកកម្ម

លើកកំពស់ជីវិតរស់នៅតាមរយៈដៃគូ ក្នុងទិស-

ដៅពង្រឹងសមត្ថភាព សហគមន៍

តើស្ថានភាពអ្នកដែលជំងឺបួសអង់ត្រាក់តីជាអ្វី ?

ជំងឺបួសអង់ត្រាក់តីជាជំងឺឆ្លងឆ្លងឆ្លងមួយដែលបណ្តាលដោយ

លំអងមេរោគបាក់តេរី Bacillus anthracis ។

វាកើតមានជាទូទៅនៅលើសត្វព្រៃនិងសត្វស្រុក (គោក្របី ចៀម

ពពែ អ្នដ ថនិកសត្វម្យ៉ាងស្រដៀសសត្វល្អិត និង

សត្វស៊ីស្មៅផ្សេងៗទៀត) ប៉ុន្តែ វាក៏អាចកើតមានលើមនុស្ស នៅ-

តើការប៉ះពាល់អាចកើតឡើងដោយរបៀបណា?

ពលដែលពួកគេប៉ះពាល់ជាមួយសត្វ ដែលឆ្លងជំងឺ ។

ការប៉ះពាល់បួសអង់ត្រាក់តីសត្វពាហនៈ

មនុស្សអាចឆ្លងបួសអង់ត្រាក់តីដោយការប៉ះពាល់ជាមួយនឹងផលិតផល

នៃសត្វពាហនៈដែលមានជំងឺ ឬ ដោយការដកដង្ហើមចូលនូវលំអងមេរោគ

នៃបួសអង់ត្រាក់តីផលិតផលសត្វដែល មានជំងឺ (ដូចរោមចៀម ជាឧទាហរណ៍)

។ មនុស្សក៏អាចឆ្លង បួសអង់ត្រាក់តីតាមផ្លូវចំណីអាហារ (ក្រពះពោះវៀន) ដោយ

ការហូបសាច់សត្វដែលមានជំងឺដោយ មិនបានចម្អិនឱ្យឆ្អិន។

បួសអង់ត្រាក់តី ដែលជាអាវុធ

មេរោគបួសអង់ត្រាក់តីដែលមានទម្រង់ជាម្សៅ អាចត្រូវបានគេ ្រ-

តើអ្នកបានប៉ះពាល់ដែរឬទេ?

រោគសញ្ញានៃបួសអង់ត្រាក់តី ប្រែប្រួលអាស្រ័យលើប្រភេទនៃការឆ្លង ។

បួសអង់ត្រាក់តីអាចរាតត្បាតតាមវិធី 3 យ៉ាង

ស្បែក-ស្បែក

រោគសញ្ញាដំបូងគឺមានដំបៅតូចមួយដែលក្លាយជាពងបែក ជាធម្មតាមានវិជ្ជមានក្រ

1-3 សង់ទីម៉ែត្រ ។ បន្ទាប់មកពងបែកវិវឌ្ឍន៍ទៅជាដំបៅលើស្បែកដែលមាន

ផ្ទៃខ្មៅនៅ ចំណុល។ ដំបៅ ពងបែក និង ដំបៅរលួយ មិនធ្វើឱ្យឈឺចាប់ឡើយ

ការដកដង្ហើមចូល — សួរ

រោគសញ្ញាដំបូងនៃការដកដង្ហើមចូលនូវបួសអង់ត្រាក់តី គឺដូចជាការផ្តាសាយធម្មតា

។ ច្រើនថ្ងៃបន្ទាប់មក រោគសញ្ញាវិវឌ្ឍន៍ទៅរកបញ្ហាពិបាកដកដង្ហើមឆ្លងឆ្លង

និងស្លុក ។ ជំងឺបួសអង់ត្រាក់តីជាទូទៅក៏អាចបណ្តាលឱ្យស្លាប់ ប្រសិ-

នបើបានដកដង្ហើមចូល និង មិនទទួលបានការព្យាបាលជាមួយនឹងថ្នាំផ្សះភ្លាមៗទេ

ផ្លូវចំណីអាហារ -ក្រពះពោះវៀន

បន្ទាប់ពីបានហូបសាច់ដែលមានមេរោគ អ្នកអាចមានរោគសញ្ញាចង្អោ មិន-

ឈានចាយ ក្អក ក្អាខ្លួនដោយមានឈឺពោះ ក្អកចេញឈាម និងរាករសខ្លាំង ។

រោគសញ្ញាក៏អាចមានដំបៅនិងឈឺបំពង់ក ពិបាកលេប ឃើញមានហើមក និង

ហើមត្រពេញ ។

កាត់បន្ថយការប៉ះពាល់

ការបង្ការ

ការបង្ការក្រោយពេលប៉ះពាល់ ការព្យាបាលគឺខុសគ្នាចំពោះមនុស្សដែល

ប៉ះពាល់ជាមួយនឹងបួសអង់ត្រាក់តី ប៉ុន្តែមិនទាន់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺនៅឡើយ ។

អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព នឹងប្រើប្រាស់ថ្នាំផ្សះ (ដូចជាស៊ីប្រូហ្វឡាស៊ីន

[ciprofloxacin] លីវូហ្វឡាស៊ីន [levofloxacin] ដុកស៊ីស៊ីខ្លីន

[doxycycline] ឬ បេនីស៊ីលីន [penicillin]) ជាមួយនឹងការចាក់ថ្នាំ

វ៉ាក់សាំងការពារបួសអង់ត្រាក់តី ដើម្បីបង្ការការឆ្លងនៃជំងឺបួសអង់ត្រាក់តី ។

ការព្យាបាល

ការព្យាបាលក្រោយពេលឆ្លងជំងឺ ការព្យាបាលដោយថ្នាំផ្សះជាទូទៅមានរយៈពេល

60 ថ្ងៃ។ ភាពជោគជ័យអាស្រ័យប្រភេទនៃបួសអង់ត្រាក់តី និង ភាព-

ឆាប់រហ័សនៃការចាប់ផ្តើម ព្យាបាល ។

ការចាក់វ៉ាក់សាំងការពារ មានថ្នាំវ៉ាក់សាំងដើម្បីការពារបួសអង់ត្រាក់តី ប៉ុន្តែ មិន-

ទាន់អាចរកបានសម្រាប់ប្រជាជនទូទៅនៅឡើយទេ ។ អ្នកណាម្នាក់ដែល

អាចប៉ះពាល់ជាមួយបួសអង់ត្រាក់តី ដោយរួមទាំងសមាជិកនៃកងកម្លាំងការងារ

របស់សហរដ្ឋអាមេរិច អ្នកធ្វើការនៅមន្ទីរពិសោធន៍ និង

ប្រតិកម្ម

ប្រតិកម្មដែលមានជាធម្មតា

• ការភ័យខ្លាចចំពោះភ្នាក់ងារបង្ករោគដែលមិនអាចមើលឃើញ ឬ

ការចម្លងរោគ

• កំហឹងចំពោះឧក្រិដ្ឋជន ឬ រាជរដ្ឋាភិបាល

• ចាត់បង់ជំនឿចំពោះស្ថាប័ន

• ការនៅដាច់ឯកកោពីសង្គម ឬ ការដកថយ

• ព្រួយបារម្ភខ្លាំង

• គ្មានសង្ឃឹម និង សោកសៅ

• រំខានដល់ការសម្រាគ

• ភ័យខ្លាចចំពោះការស្លាប់ដោយការឆ្លងជំងឺ

ផលប៉ះពាល់ក្នុងរយៈពេលយូរ

ប្រសិនបើអ្នក ឬ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នក

ពិបាកដោះស្រាយបញ្ហាក្នុង កំឡុងពេលនេះ អ្នកត្រូវស្វែងរកអ្នក

ឯកទេសដើម្បីព្យាបាលបញ្ហា។

ភាពងាយត្រលប់មករកភាពដើមវិញ

មនុស្សភាគច្រើននឹងរកបានវិធីដោះស្រាយនឹងការប៉ះទង្គិច ផ្លូវចិត្តនេះ។

ជាញឹកញាប់ បានអនុវត្តដូចតទៅ

• យល់ដឹងថា ប្រតិកម្មរបស់អ្នកជាប្រតិកម្មធម្មតា

• រក្សាសកម្មភាពជាប្រចាំ

• រកវិធីដើម្បីលំហែរចិត្ត និងគិតពីខ្លួនឯង

• ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពផ្សេងៗដែលអ្នកចូលចិត្ត

• កត់សំគាល់ថាអ្នកមិនអាចត្រួតពិនិត្យបានគ្រប់បែបយ៉ាងនោះទេ

• ពិភាក្សាជាមួយអ្នកដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នា

ដែលសង្ឃឹមថានឹងទទួល បានបទពិសោធន៍របស់ជននោះ

• ត្រលប់មករកក្រុមគ្រួសារ មិត្តភក្តិ ប្បដិពិត ឬ

អ្នកណាម្នាក់ដែលអ្នកជឿ ជាក់ សំរាប់ការគាំទ្រ

• ទទួលស្គាល់ នៅពេលដែលអ្នកត្រូវការរកជំនួយឯកទេស

ចំនុចសំខាន់ៗសំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហា

អ្វីដែលអាចធ្វើបានដើម្បីកូនរបស់អ្នក និងក្មេងជំងឺ

• ស្មោះត្រង់ និងផ្តល់មូលហេតុដែលស័ក្តិសមនឹងអាយុស្តីពីព្រឹត្ត

ការណ៍ដែលប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្ត

• ជួយកុមារឱ្យបង្ហាញពីអារម្មណ៍របស់ខ្លួន

• ត្រូវស្តាប់ជានិច្ច នូវការនិយាយអំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ

• ផ្តល់ការណែនាំពីសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេនិងរក្សាទំលាប់

• ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឯកសារវិចិត្រសិល្បៈ ដូចជាការគូរគំនូរ

ដើម្បីបញ្ចេញអារម្មណ៍របស់ពួកគេ

• កំណត់ព្រំដែនព័ត៌មាន

យុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហាចំពោះមនុស្សចាស់

• និយាយពីអារម្មណ៍របស់អ្នក

• ថែករំលែកបទពិសោធន៍ជាមួយជនរងគ្រោះមហន្តរាយ

អាចជួយដល់ដំណើរការត្រលប់ទៅរកភាពដើមវិញ

• រក្សាការទំនាក់ទំនងជាប្រចាំ ជាមួយនឹងមិត្តភក្តិ និងក្រុមគ្រួសារ

• ត្រូវចងចាំថាប្រតិកម្មខាងរាងកាយ និងផ្លូវចិត្តចំពោះ្រ

គោះមហន្តរាយ គឺជារឿងធម្មតា

• មិនត្រូវមើលទូរទស្សន៍ច្រើនពេក

• ចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការជាសះស្បើយនៃគ្រោះមហន្តរាយ

ការដែលអាចជួយនរណាម្នាក់ឱ្យបានជាសះស្បើយអាចមាន

ផលប្រយោជន៍ចំពោះការសះស្បើយរបស់ខ្លួនឯង

• ស្តាប់ការណែនាំតាមវិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍

រក្សាការតាមដានស្តាប់នូវព័ត៌មាន

• ត្រូវរក្សាការតាមដានស្តាប់ព័ត៌មាន។ ស្តាប់សេចក្តីរាយការណ៍ និង-

ការណែនាំ ជាផ្លូវការតាមរយៈវិទ្យុ ឬ ទូរទស្សន៍

• ប្រសិនបើមានបញ្ហាជាផ្លូវការអោយធ្វើការជម្លៀសចេញ នោះ្រ

ត្វវផ្តល់កិច្ច សហប្រតិបត្តិការយ៉ាងរួសរាន់ និងអនុវត្តតាមការណែ-

នាំរបស់ពួកគេ ទាក់ទង ទៅនឹងផ្លូវដែលត្រូវជម្លៀសទៅ និង-

ទីកន្លែងដែលត្រូវទៅតាំងទីលំនៅ។

• អ្នកអាចនឹងត្រូវបានណែនាំអោយ "ស្នាក់នៅនឹងកន្លែង" ដែល-

មានន័យថា អ្នកត្រូវស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះ ឬ ការិយាល័យរបស់អ្នក ឬ

អ្នកអាចត្រូវបានណែនាំ អោយរើទៅកាន់កន្លែងផ្សេងទៀត។

• មិនត្រូវចាកចេញពីទីលំនៅរបស់អ្នកទេ

ជំរាបណាមានការណែនាំពីអាជ្ញាធរ។

ការរៀបចំកញ្ចប់សង្គ្រោះបន្ទាន់

ប្រសិនបើអ្នកមានសមាជិកគ្រួសារ ឬ មិត្តភក្តិណាម្នាក់ដែលមានតម្រូវការ ការជាក់លាក់ អ្នកត្រូវរៀបចំជាមុនដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការ ទាំងអស់នោះ។ ការរៀបចំកញ្ចប់សង្គ្រោះបន្ទាន់គឺត្រូវធ្វើដូចតទៅនេះ ៖

- ត្រូវមានអាហារដែលអាចរកទុកបានយូរសម្រាប់រយៈពេល ២ សប្តាហ៍ និងប្រដាប់បើកកំប៉ុងដោយដៃឆង
- ទឹកស្អាតសម្រាប់រយៈពេល ២ សប្តាហ៍ [1 ហ្គាលូន (3.7 លីត្រ) សម្រាប់ ១ នាក់ ក្នុង ១ ថ្ងៃ]
- វិទ្យុ ឬ ទូរទស្សន៍ប្រើថ្នាំពិលដែលអាចយូរបាន ព្រមទាំងថ្នាំពិលបំប្រុង
- ពិល និងថ្នាំពិលបំប្រុង
- សំភារៈសង្គ្រោះបឋម
- សំភារៈអនាម័យ (សាប៊ូលាងដៃ កន្សែង ដែលមានសណ្តែក និងក្រដាសអនាម័យ)
- ឈើគូសក្នុងប្រអប់ដែលមិនជ្រាបទឹក
- កញ្ចប់ថ្នាំ សំលៀកបំពាក់សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរ និងកូនចិញ្ចឹម
- វ៉ែនតា កែវពាក់ក្នុងភ្នែក និងទឹកថ្នាំជាក់ភ្នែក
- សំភារៈសម្រាប់ទារក ដូចជា ទឹកដោះតោ ខោទឹកនោម ដបទឹកដោះតោ ក្បាលដោះសិប្បនិម្មិត ។
- សំភារៈជាំង សំភារៈសម្រាប់សត្វជាដើម ផែនទីក្នុងតំបន់

ការពិចារណាពិសេសសម្រាប់ជនពិការ ៖

- រៀបចំកញ្ចប់/ផែនការសង្គ្រោះបន្ទាន់ ជាក់លាក់ទៅតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់អ្នក
- វ៉ែនតា ថ្នាំពិល ឧបករណ៍ជំនួយការស្តាប់ និងសំភារៈចល័តបន្ថែមទៀត ក្នុងករណីដែលសំភារៈខូច
- រៀបចំបញ្ជីសំភារៈពិសេសដែលអ្នកប្រើ និងសេចក្តីណែនាំប្រសិនបើអ្នកមានបញ្ហាក្នុងការទំនាក់ទំនង
- រៀបចំបញ្ជីទំនាក់ទំនងដែលលំអិតសម្រាប់ស្ថានភាពអាសន្ន ដែលមានបញ្ចូលទាំងគ្រួសារ មិត្តភក្តិ និងវេជ្ជបណ្ឌិត

ប្រភពធនធាន

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

នាយកដ្ឋានសុខភាពផ្លូវចិត្ត

មជ្ឈមណ្ឌលទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍

លេខ: 1-800 854-7771 ឬ

លេខ: 562-651-2549 TDD/TTY

(បំរើការ 24 ម៉ោងក្នុង 1 ថ្ងៃ 7 ថ្ងៃក្នុង 1 សប្តាហ៍ រាប់ទាំងថ្ងៃឈប់សំរាក)

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

នាយកដ្ឋានសុខភាពសាធារណៈ

1-800-427-8700 ឬ ph.lacounty.gov

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

សេវាកម្មជនជំងឺ និង សហគមន៍

213-738-2600 ឬ dcss.co.la.ca.us

ក្រុងឡូសអែនជីលេស នាយកដ្ឋានជនពិការ

213-202-2764 ឬ 213-202-2755 TTY

ឬ lacity.org/dod

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

នាយកដ្ឋានថែទាំ និងត្រួតពិនិត្យសត្វពាហនៈ

562-728-4882 ឬ animalcare.lacounty.gov

ខ្សែទូរស័ព្ទព័ត៌មានរដ្ឋឡូសអែនជីលេស

ទូរស័ព្ទមកលេខ: 211 ឬ 211la.org

ខ្សែទូរស័ព្ទព័ត៌មានក្រុងឡូសអែនជីលេស ទូរស័ព្ទមកលេខ:

311 ឬ lacity.org/LAFD/311.htm

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

គណៈកម្មការនាយក

Gloria Molina

តំបន់ទី ១ (First District)

Mark Ridley-Thomas

តំបន់ទី ២ (Second District)

Zev Yaroslavsky

តំបន់ទី ៣ (Third District)

Don Knabe

តំបន់ទី ៤ (Fourth District)

Michael D. Antonovich

តំបន់ទី ៥ (Fifth District)

William T Fujioka

មន្ត្រីនាយកប្រតិបត្តិ CEO

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

នាយកដ្ឋានសុខភាពផ្លូវចិត្ត

ការិយាល័យទំនាក់ទំនងរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍

មន្ត្រីព័ត៌មានសាធារណៈ

550 South Vermont Avenue, 6th Floor

Los Angeles, CA 90020

213-738-3700

dmh.lacounty.gov

KHM

រដ្ឋឡូសអែនជីលេស

នាយដ្ឋានសុខភាពផ្លូវចិត្ត

ស្ថានភាពនៃការស្នាក់នៅនិងសុខភាព

*កសាងក្តីសង្ឃឹម លើកកម្ពស់សុខុមាលភាព និង
គាំទ្រការរស់រានមានជីវិតឡើងវិញ*

ការិយាល័យសង្គ្រោះបន្ទាន់តាមមូលដ្ឋាន

សេវាកម្មពេលមានគ្រោះមហន្តរាយ

550 South Vermont Avenue, 10th Floor

Los Angeles, CA 90020

213-738-4919

dmh.lacounty.gov

លោក Marvin J. Southard, DSW

នាយក